

overfor Alt, hvad der er blevet gjort gjældende i Pressen, at udtale min Opfattelse af disse Mænds Færd. Jeg vil ikke indlade mig paa at billige disse Mænds hele Stilling i denne Sag, dertil kjender jeg den ikke tilstrækkeligt, men jeg styr ikke at udtale, at i mine Dine have disse Mænd ikke gjort Noget, der kan stemples som uhæderligt derved, at de have taget Penge i en Sag, hvor de ere optraadte som Entreprenører. Der er for mig ganske vist noget Mistligt i disse Transaktioner, men det Mistlige ligger deri, at disse Penge ere givne, og at det sjællandske Jernbaneselskab har indladt sig paa at give dem; men det ligger ikke i, at hine Mænd have modtaget dem, endda tilmed, efter at det i lang Tid havde været bekjendt og offentlig bekjendt, at det sjællandske Jernbaneselskab skulde give disse Penge, og det var jo Noget, som var bekjendt, længe forinden det blev bekjendt, at disse Mænd skulde have dem. Men Udvalget har, som sagt, for at gjentage det, ikke beskæftiget sig med disse Mænds Forhold, hvad der ogsaa tilstrækkelig fremgaar af det, der foreligger. — Jeg beklager, at den ærede Minister har forladt Salen, thi jeg kan ikke Andet end komme tilbage til det Spørgsmaal, hvorom Udvalget har udtalt sig overfor ham. Og det forekommer mig da, at den høitærede Minister ligesaa godt ganske simpelt kunde have indrømmet, som han egentlig indirekte har indrømmet, at han har begaaet en Feiltagelse ved disse Fortolkningsspørgsmaal om Rentegarantien. Den ærede Minister mente, at han ikke havde givet noget Løfte; det kommer nu an paa, hvorledes man tager det. Den ærede Minister har dog aabenbart i sin Skrivelse af 18de Marts bestemt udtalt Ministeriets Opfattelse af den Rentegaranti, som Loven hjemlede, og jeg har tilladt mig tilstrækkeligt at vise, at denne Ministeriets Opfattelse er fuldstændig ubesejret, og at Ministeren eller de, som have lagt ham denne Opfattelse i Munden, ikke kunde have nogen Anelse om den Forhandling, her forelaa, og de bestemte Udtalelser, som tidligere Indenrigsministre have givet, naar de have kunnet udtale en saadan Opfattelse af denne Sag. Jeg skal ikke tale om, at senere fremtræder dette dog paa en

Maade som en Slags Basis for de Betingelser, Regjeringen kunde finde Anledning til at kræve. Naar den høitærede Minister sagde, foruden at henholde sig til Loven — der er ganske vist i mine Dine, og jeg viste det før, heller ikke her Noget, der paa noget Punkt giver Hjemmel for en saadan Opfattelse —, men naar han dog mente, at de Forhandlinger, der vare førte om disse 3,700,000 Rd., angik smalsporede Baner og ikke bredsporede, saa tillod jeg mig før at gjøre opmærksom paa, hvilket den høitærede Minister ikke har lagt Mærke til, at der et Par Gange under Forhandlingerne endogsaa var Tale om bredsporede Baner, navnlig at man ikke skulde gaa ned fra 3,700,000 Rd., fordi der i Virkeligheden ikke vilde blive Spørgsmaal om Andet end bredsporede Baner. I de Forhandlinger, hvor man holdt sig til 3,700,000 Rd., holdt man sig ogsaa til bredsporede Baner. Derhos har ogsaa Ministeren paa det Bestemteste udtalt, at Koncession ikke kunde gives for nogen større Sum, og at den ikke vilde blive given, naar der kunde blive Spørgsmaal om, at det maatte koste noget Mere. Saaledes forekommer denne Sag mig at være klar og simpel. Ganste vist er det glædeligt, at Ministerens Feiltagelse ikke har ført til nogen som helst praktiske Mistligheder. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, hvorom Udvalget har udtalt sig noget mindre bestemt, forekommer det mig ogsaa, at den ærede Minister i et af sine senere Foredrag, hvor han udtalte, at han iforveien ikke havde kjendt den Sum, som nu rimeligvis den nordvestsjællandske Jernbane vilde blive bygget for, erkjendte, at 3,700,000 Rd. var en meget høj eller rettere sagt var altfor høj en Sum for denne Banes Anlæg, og naar man gav det sjællandske Jernbaneselskabs eller Statskassens finansielle Lærv for Die, kan man ikke Andet end nære en høj Grad af Tvivl om Rigtigheden af at approbere den afsluttede Kontrakt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fortolkningen af „den bevistlig anvendte Aktiekapital“, skal jeg indrømme den ærede Minister, at det uregteligt er meget tvivlsomt; Udvalget har ikke udtrykt sig anderledes end tvivlende om, hvad forståas ved Anlægskapital lige-